

30 april 2023 (4de zondag van Pasen, jaar A)

Kiran Joy o.p.

Het kan zalig zijn als men de deur achter zich dicht kan doen. Het is een fijn gevoel om achter een gesloten deur te zijn. Eindelijk wat rust en stilte, eindelijk thuis om een beetje zichzelf te kunnen zijn. De deur kunnen sluiten kan betekenen beschutting vinden tegen alles wat ons kan bedreigen. Het is een thuiskomen gevoel en zonder thuis kan een mens niet leven.

Maar het is net zo waar: het leven sterft weg waar deuren niet meer geopend worden. Telkens weer voor een gesloten deur staan, valt niet mee. Je moet het zelf meemaken wat het zeggen wil dat een hele dag de deur niet open is geweest en dat je niemand gezien hebt.

Het leven is slechts daar mogelijk waar deuren geopend en gesloten worden; waar men vrij kan in-en uitgaan, waar men anderen binnenlaat en buiten kan houden. Zo is het ritme van het leven.

In het evangelie van vandaag zegt Jezus: Ik ben de deur. Dat is een levensnabije vergelijking. Bij hem mag je binnen en buitengaan.

Wat is er geduldiger dan een deur? Ze wacht op iemand die ze opent en er doorheen gaat. Dat zegt Jezus van zichzelf : “Ik ben de deur. Kom door Mij binnen”. Het is als een uitnodiging. Hij biedt ons beschutting en Hij voert ons ook naar buiten.

We gebruiken “de deur” soms als metafoor voor het leven. Van kansen en mogelijkheden. Gesloten deuren staan vaak voor uitsluiting, verlies en afwijzing. Maar dat is niet alles. Soms zijn gesloten deuren noodzakelijk. Er zullen momenten zijn dat de deuren die een tijdje open hebben gestaan, gesloten moeten worden. Misschien zijn onze waarden en overtuigingen in de loop der jaren veranderd. Misschien werkt een relatie niet meer, en is het tijd om verder te gaan. Er is moed en inzet voor nodig om deze deuren goed achter ons te kunnen sluiten terwijl we verder lopen en andere nieuwe kansen en uitdagingen aangaan.

Maar soms is de verleiding groot om vast te houden aan het vertrouwde. Verandering omarmen kan vreselijk lijken. Nieuwe deuren openen kan een uitdaging lijken. Op zich is dat niet altijd slecht. Wat het evangelie ons vraagt is een evenwicht te zoeken. Ga in en uit, open en sluit, en vindt de weide, het leven.

Dit in- en uitgaan kan concreet veel dingen betekenen. Soms moet je je hart bij iemand kunnen uitspreken, achter gesloten deuren, maar je moet

soms ook iets kunnen zeggen in het openbaar. Soms moeten wij liefde binnenlaten en ons toelaten bemind te worden en soms moeten wij liefde uitstralen naar de mensen om ons heen. Soms moeten we mensen helpen die kwetsbaar zijn, maar soms moeten we nederig onze eigen kwetsbaarheid aanvaarden.

Van Jezus zelf te mogen horen: “Ik ben de deur” is geweldig. Het is een heilvol spel van openen en sluiten, van uitgaan en thuiskomen, van een mij opsluiten voor mezelf en van openstaan voor anderen. De deuren die we elke dag openen en sluiten bepalen het leven dat we leiden. Laat ons de deuren onderscheiden die wachten op onze opening en sluiting.

Amen!